

[Jørgen Jørgensen.]

telse i Landbrugets Rentebyrde. Konverteringen, der gennemførtes ved Forliget i December 1933, har naturligvis haft sin Betydning, navnlig over for en Del Laantagere i Kreditforeninger, der havde Restancer, som det var vanskeligt nu at afvikle. Jeg anser det ikke for betydningsløst, at man har faaet gennemført Konverteringen af adskillige Hundrede Millioner Kroner gennem den frivillige Ordning, som Loven af December 1933 skabte Betingelser for.

Naar man nu saa stærkt fra Venstre bebrejder Regeringen, at Indenrigsministeren ikke i højere Grad har søgt at benytte Krisefonden til Støtte for Gennemførelsen af en frivillig Konvertering, saa maa jeg dog sige, at hvis Krisefonden ved Opkøb af Obligationer havde søgt at skabe Betingelser for en Konvertering, saa maatte denne Konvertering nødvendigvis i væsentlig Grad være blevet en Konvertering af Bykreditforeningsobligationer. Jeg synes derfor, det lyder noget mærkeligt, at det Parti, der bebrejder Ministeren, at Krisefonden ikke er benyttet, samtidig bebrejder Ministeren, at ved Bankernes Tilsagn — i December eller omkring Nytaar — om Konvertering etapevis aabnedes i alt for høj Grad Muligheden for Konvertering af Obligationer, der laa uden for Landbruget.

I denne sidste Betragtning er jeg i og for sig ikke uenig med Venstre, men man kan ikke paa samme Tid angribe Ministeren for, at han ikke har brugt den samme Fremgangsmaade, og saa sige, at Bankernes Tilbud her er ganske uacceptabelt. Hvis Krisefondens Opkøb af Obligationer skulde gøre en Konvertering mulig, maatte det nødvendigvis medføre en Konvertering af Bykreditforeningsobligationer, det samme, som i høj Grad var blevet Tilfældet, hvis Bankernes Tilbud om etapevis Konvertering, som er skitseret i Bankernes Udtalelse, var blevet til Virkelighed. Jeg mener derfor, at der ikke i Krisefonden var Grundlag for at faa fremmet en ud fra Statens Synspunkt forsvarelig Konvertering, idet man ikke i tilstrækkelig Grad vilde være i Stand til at hjælpe de Debitorer, som man tilsigtede at hjælpe gennem Konverteringen, og fordi det nødvendigvis ogsaa, hvis denne Konvertering skulde gennemføres i betydeligt Omfang, kunde blive en Risiko, som Staten vanskeligt kunde paatage sig.

Jeg saa det derfor som et Lysspunkt i Spørgsmaalet om en Ordning af Landbrugets Gæld, dengang der paa Venstres Forslag blev nedsat en sagkyndig Kommission, som skulde tage hele Spørgsmaalet

op til Overvejelse. Desværre viste det sig, at Venstres Respekt for Sagkundskaben paa dette Felt var saare ringe. Efter at Partiet havde været med til at angive, hvem der skulde repræsenteres i dette sagkyndige Udvalg, havde givet Retningslinier for, hvorledes dette Udvalg skulde sammensættes, og havde været med til at godkende de Mænd, der blev valgt ind i Udvalget, finder jeg det noget mærkeligt, at Partiet nu bagefter vil frakende dette Udvalgs Arbejde og det Resultat, det kom til, al Værdi.

Dette Udvalg, paa hvis Betænkning Regeringsforslaget fra i Sommer helt og fuldt er bygget, dette Udvalg, der havde foreslaaet en Rentelettelse — det, Venstre kalder for Understøttelse —, som havde foreslaaet en Nedsættelse af Indlaansrenten i Banker og Sparekasser paa $\frac{1}{2}$ pCt., som havde foreslaaet en Beskatning af Aktier, dette Udvalgs Forslag bliver, naar det møder frem som Regeringsforslag, betegnet som Socialisering, som et Forsøg paa at give Landbruget en Stilling i Sammenligning med andre Erhverv, som Landbruget ikke kan være tjent med, som et Forsøg paa at give Landbruget Understøttelse.

Det tror jeg nu er en Underkendelse af dette Udvalgs Forslag og Arbejde, som det ikke helt har fortjent. Jeg har aldrig kunnet forstaa, at Venstre har været i Stand til over for sine Folk ude i Landet at fremstille dette Udvalgs Arbejde som et Forsøg paa at stille Landbruget ringere end andre Erhverv, som et Forsøg paa at socialisere Landbruget, som et Forsøg paa at give Landbruget Understøttelse. Selv om Venstre har gjort sig ihærdige Bestræbelser for at skaffe denne Tankegang Indpas i Landbrugskredse, saa vil jeg dog tro, at der ogsaa inden for Venstres Rækker vil være mange Landmænd, der mener, at den Behandling, Venstre har givet de Mænd, der sad i dette Udvalg, ikke er Venstrepartiet værdig.

Det Forslag, Regeringen mødte med i Efteraaret, byggede paa, hvad sagkyndige Mænd havde givet Udtryk for i en Betænkning. Forslaget var paa Forhaand sikret Gennemførelse ved Tilslutning fra et Bankkonsortium, alle Muligheder var til Veje for rationelt at ordne Landbrugets Gældsforhold. Men saa satte Venstre og Konservative sig imod, saa standsede de dette Forslag, som store Dele af Landmændene ogsaa uden for Regeringspartierne Rækker ansaa og stadig anser for den bedste Løsning paa dette vanskelige Felt, som der hidtil har været stillet Forslag om. Da vi